

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Sörház-utczában 1. sz. a. az emeleten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.
Hivatalos hirdetések árszabály szerint.Előfizetési ár: egész évre 10 K.
Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Az új esztendő küszöbén.

Irta: Gaál Mózes.

Elkövetkezett a leszámolás ideje. Üssük fel a könyvet, melynek czimtablájára sok szép reménnyel írtuk reá ezelőtt egy esztendővel: 1904. Lapozzuk végig, s elmélkedjünk. Hasznos az ilyen foglalkozás, mert tanulunk belőle.

Tarka könyv ez, minden lapja más színű. Az egyikről örömet olvasunk le, a másiktól szomorúságot; itt biztató remény, ott a bizonytalantól való csüggedés, ennek a láttára kiderül az arcunk, annak a láttára beborul. Immár tul vagyunk azon is, ami jó volt, azon is, a mi rossz volt. A jónak emléke felújul bennünk és örvendünk neki; a rossznak az emléke eszünkbe juttatja, hogy nem minden kívánságunk teljesedik, s megkönnyebbülten sóhajtunk fel: «Csakhogy elmúlt!»

És minden embernek van egy-egy ilyen tarka könyve, örömmel és bánattal teljes könyv; ezek a könyvek mind különböznek egymástól éppen úgy, mint az emberek. Ámde minden könyvben legékesebben szólnak a panaszos lapok, ezek mellett az örömeinek és meglegedésnek a krónikája bátor-talan, félénk, hallgatag.

Kérdezd meg a szomszédótól: meg van-e elégedve? Azt fogja felelni: «Nyomoruság az egész élet.» Az elmúlt esztendőnek a krónikája szakasztott olyan, mint a többi esztendőké: nyomoruságról szólnak a beszédes panasznak a hangján. Ha pedig száz esztendővel ezelőtt íródott az a krónika, az is tele van panaszszal, mert az emberek minden időben hajlottak az elégedetlenségre, jobban hajlottak, mint a meglegedésre.

Ez baj volt akkor is, baj ma is.

Arról tesz tanuságot, hogy bennünk emberekben több a kívánság, mint amennyi a meglegedéshez szükséges. A kívánság olyan, mint az árnyék, minél nagyobb a fény, annál nagyobb az árnyéka annak a fénynek.

Ha körül nézel kis családban s látod, hogy mindenki egészséges, hogy meg van a mindennapi kenyéred, munkabíró kezded tétlenül nem hevert, tisztos ruhát öltesz magadra, hogy az Ur színe elé járulj: ne panaszkodjál ember, hanem fogd össze a két kezedet, s adj hálát a te jó Istenednek, aki gyümölcsözővé tette fáradozásodat.

Ha pedig látnod kell, hogy családod valamelyik tagja nehéz kórral küzdve szenved, ajkadra panasz-szót vajjon nem veszel-e hiába? Tanulj tünni a szenvedővel, s fordulj ahhoz, akitől jön a csapás és áldás, a vigasztalás és megkönnyebbülés.

Csak az nem talál a földön vigasztalást, aki a másik szenvedése iránt érzéketlen. A mások szerencséje ne tanítson téged arra, hogy sorsod ellen zúgolódjál; a mások szerencsétlensége ne tanítson téged arra, hogy magadat jobbnak tartsd másoknál. Mert valahány ember van ezen a világon, mind arra teremtetett, hogy ki vegye részét a jóból is a rosszból is. Az ember sorsát pedig egy hatalmas kéz intézi, melyet a káramló szó hiába ostromol.

Vegyük észre az életnek apró-cseprő örömeit, a mire sokan ügyet se vetnek. Lám, a koldus megköszön minden darab kenyeret, minden krajczárkát s tovább járja az életnek útját, mert Isten irgalmassága oda-rendeli melléje az adakozót. Az épkezláb ember miért nem köszöni meg Istennek azt, hogy van ereje a munkához? A munkának gyümölcsét miért nem tekintí éppen olyan ajándéknak, mintha Istentől jött volna? Hiszen egy leheletlől függ az ő ereje, az ő munkássága; esendő lére az ember: akár bársonnyal kibélelt hintóban jár, akár mezitláb.

Igy gondolom én, így érzem, s ha egy-egy meglegedett embert látok: megtelik örömmel a szívem, s azt gondolom magamban, hogy a tarka könyvnek lapjai nem fognak mind zokszóval megtelni, örömről is szólnak.

Emeljük fel szívünket az új év küszöbén az Urhoz; némitsuk el a panaszt, mely

meddő és haszontalan; ültesse el az a hatalmas égi kéz szívünknek kertjében a reménységnek, a bizalomnak, a szeretetnek, a hitnek, legfőképpen pedig az alázatosságnak, a háladatosságnak a magvát. Ha ezek lesznek a mi szívünkben kikelendők: bizony mondom, a panaszszó nem fog megsokasodni! És kérjük az Urat, hogy áldja meg a mi törekvéseinket, melyek becsületesek és tiszták; fordítsa el tőlünk a vigasztalan csapásokat, s hahogy mégis meglátogatnak, adjon nekünk erőt azoknak leküzdésére.

Az új könyvben pedig, melyre reá írtuk: 1905, írjuk oda hittel, szeretettel és bizalommal jeligéül: «Isten nevében kezdem el.»

Dés város népoktatásügye.

Irta: Daday István, igazgató.

Dés, január 4.

Korunk a haladás korszaka. Mindenfelé ezen szó hngzik szét „előre!” És örvendetes tény az, hogy az utóbbi 30–40 év alatt országszerte úgy közgazdasági, mint közművelődési és más téreken oly nagy foku és rohamos haladás tapasztalható, hogy évszázados mulasztások vannak nagyrészből helyre-pótolva.

Azonban a haladás mértékének megítélésénél ne mozogjunk az általánosság határai között, hanem szoritkozzunk csupán városunk, Dés város viszonyaira. Első tekintetre városunk igen is lépést tart más hasonló városokkal, sőt némely szempontból véve, azokat felül is mulja, megelőzi.

Tagadhatatlan nagy haldást tett: népesedési, építkezési, közforgalmi, kereskedelem és ipari s legfőképpen a modern igények és a divat fejlődése szempontjából. De annál sajnósebb, van egy szempont, melyből ha vizsgáljuk a haladást, úgy rájövünk, hogy városunk nem halad, de sőt hátrafelé megy, ez a: népoktatási viszonyok szempontja.

Bármennyire hibáztatható a társadalmi kaszt-rendszer s bár rég leromboltattak a társadalmunk

TÁRCZA.

Ha megcsal az élet...

— PUSKIN. —

Ha megcsal a sanda élet,
Ne bántson bú, se harag,
Jobb napok is majd csak érnek,
Ami késik, nem marad.

Él a szív csak a jövőben,
A jelen csak bút szerez,
Minden elmúl az időben
S ami elmúlt — kellemes.

Fordította: Szabó Endre.

Harangoznak...

Irta: BALLA MIKLÓS.

Harangoznak az alvégi toronyban,
Az alvégen egy kis házban halott van...
Kósza szellő azt suttogja az ágnak:
Nem kell hinni a mostani leánynak!...

Huzzák, huzzák az alvégi harangot,
Kósza szellő szerte hordja a hangot, —
Vidd el szellő, röptülj vele messzire,
Minden legény hadd térjen az eszére!...

Engem is már nemsokára temetnek,
Jól tudom, hogy hamar el is felejtnek! —

Huzzák meg majd a kis templom harangját
Kósza szellő hadd vigye el a hangját!...

Messze-messze magas hegyek aljában,
Kicsi ház áll, sok nagy között, magában;
Ott valaki mégis, mégis akadna,
Aki engem tán meg is siratna!...

Mater Dolorosa.

Irta: PÁSZTOR ÁRPÁD.

A ködbevesző tenger mélységes fenekén,
Egy hajó roncsa nyugszik szomorun, feketén.
Árboczrudja letörve, vitorlája szakadt,
Az ár búsan himbálja ott lenn a víz alatt.

... Messze a tengerparton áll egy kicsike ház,
Tűzhelye porral lepve, rá senki sem vigyáz.
A ház előtt egy asszony néz a mély vizen át,
Egy hajót vár már régen és rajta a fiát.

Santa Barbara.

Irta: HEVESI JÓZSEF.

Tizian „Assuntája” után Palma Vecchio híres „Santa Barbara”-ját akarta látni. Amint az Akadémia csodás kiucses házáat elhagyta, a gondola ingva-ringva suhant végig a Canale granden. A tavaszi napsugár zöldsmaragddá olvasztotta a lagunát. A levegőben benne volt a tavasz lehellete. A régi palotákról virágok kacsintgattak. És a gondola ingva-ringva suhant tova. Egymásután vonultak el előtte az ősrégi

paloták a Palazzo Vendramin, Pesarola Doro... Grimani... Desdemona...

A smaragd-zöld víz fölött pillangó röpködött... Mert tavasz volt...

A lelkében még benne volt az „Assunta” bűbájának áhitata... Benne volt az ifjuság. És benne volt a tavasz. És ő most Velence legszebb asszonyát akarta látni. Akiről már olyan sokat álmodott.

A Santa Barbarát.

A gondola ingva-ringva suhant tova. Letért a Canale granderől és apró kis czellákon keresztül siklott. A víz gyöngyözve csobogott a karesu evezőről.

A fordulónál a gondoliere elkiáltotta magát:

— Sia stai!...

És jött a válasz a másik gondolástól:

— Scia premi!...

— Sta ti?...

Különben csend, az apró hidakon nagy néha faczipók kopogása. A levegőben a tavasz illata. Olyan édes harmónia. A lelkében ifjuság és tavasz. A szíve olyan pontosan, szabályosan, rendesen dobogott: kip-kop, kip-kop, mint amilyen rendes, szabályos volt az ő híres kronometerjének a ketyegése: kip-kop, kip-kop.

Pedig most Velence legszebb asszonyát fogja meglátni.

A lelkében zsongott valami. Egy dal. Hazulról hozta magával. A tarlóról:

Pi-piros a pipacs virága

Hull a harmat reája....

És a gondola ingva-ringva suhant tova.

*

A Formosa templom közelében csaknem kiugrott a gondolából. A szegény rampino csaknem

rétegeit elválasztó falak, annak daczára ma is létezik három kaszt: a néposztály, a polgári (közép) osztály és a felső úri osztály, a minél még nagyobb hiba az, hogy ezen osztályok anyagi és szellemi ereje között nincs meg a kellő, megfelelő arány, sem mennyileges, sem minőleges szempontból s ezen aránytalanság bosszulja meg magát a köztársadalom kárára.

Ha társadalmunkat egy ember formájában ábrázolnók, oly torz alakot kapnánk, a melynek nagy feje, nagy és ügyetlen végtagjai és egy vézna, elsoványodott törzse van.

Az emberi testrészek között normális viszonyok szerint a törzs szokott az összetartó, a leg-erőteljesebb rész lenni, a mely megadja az erőt a többi részeknek s épen ez gyenge. A végtagok megvannak, de azok ügyetlenek, nincsenek gyakorlati irányban kiképezve.

A néposztály a társadalomnak keze-lába, a polgári osztály a törzse, ereje, sulya. Ezen két osztálynak volt és van ma is elhanyagolva szellemi és erkölcsi kiképzése.

Ily szomorú alakot mutatott társadalmunk felszázaddal ezelőtt országszerte, ily torz alakot mutat városunk társadalma ma.

Az 1868. évi XXXVIII. t.-cz. és ennek szigorú végrehajtása volt hivatva a társadalom sátnya részeit, szerveit kiképzni, kifejleszteni és megfelelő arányba hozni. Ezen törvényezikk világosan rendeli el a 6—12 éves mindennapi és a 13—15 éves ismétlő tankötelezettséget, ugyszintén világosan intézkedik, hogy magánosok, felekezettek, községek és az állam állíthatnak fel, illetve kötelesek hat osztályu mindennapos és ismétlő népiskolákat felállítani. Továbbá az idézett törvényezikk érthetően mondja, hogy az 5000 lakost számláló községek, városok felsőnépiskolát, polgári iskolát kötelesek felállítani, fenntartani. Végre ezen törvényezikk azt is kifejezi, hogy a mely község a maga erején ily népoktatási tanintézetet létesíteni és fenntartani önerején nem képes, az forduljon az államhoz megfelelő segélyezéért.

A törvényhozásnak eme fent idézett bölcs intézkedései folytán országszerte — ott t. i. a hol termékeny talajt kapott — gyors egymásutánban termett nép- és polgáriskola. A városok és községek versenyeztek és ma is versenyeznek, hogy a szellemi kultúra ezen mezején egymást fölülmulják és a nemes törekvést siker követte. Ezen nemes versenytől maradt el a többek között vármegyénk s ennél is hátrább maradt városunk, Dés rendezett tanácsu város, a mit világosan bizonyít az 1900. évi népszámlálás statisztikája, mely vármegyénket az irni-olvasni nem tudók szégyenpadjába ülteti.

De lássuk, jogosan terheli-e városunkat ezen sulyos vád és méltán sújtja a közvélemény ítélete? A város területén csupán egy községi kisded-

óvoda,* 10 mindennapi iskoláztatásra szolgáló és 4 az ismétlő-iskolát helyettesítő tanintézet van. Mind ezen tanintézetek, melyek közül 7 felekezeti — az állami elemi (cziczhegyi) iskolát kivéve — megvoltak 20—40 évvel, sőt évszázadokkal előbb, s ebből kitűnik, hogy a népoktatási tanintézetek nem szaporítottak az utóbbi évtizedek alatt, sőt ellenkezőleg, azoknak száma apasztott, mert a polgári fiu-iskola 25 évi fennállása után ez utóbbi évtizedben beszünttetett.

(Folytatjuk.)

* S másodiknak: a „Kovács-félenek“ felállítás, ismeretlen okokból, már egy évtized óta vajudik.

HIREK.

— **A polgári olvasóköri diszelnöke.** Vármegyénk főispánját, Gr. Bethlen Pált a héten a dési polgári olvasóköri 10 tagból álló küldöttsége kereste fel Szilágyi Albert polgármester vezetése mellett és átnyújtotta a főispánnak az egylet díszelnökévé történt megválasztásáról szóló okiratot. A főispán meleg szavakkal köszönte meg a megtiszteltetést és beszédében hangsúlyozta, hogy a körnek és tagjainak jól felfogott érdekét, a mennyiben az a közügynek hasznára leend, mindenkor tőle telhetően előmozdítani, segíteni fogja s biztosította a megjelenteket irántuk érzett jóindulatáról.

— **Újévi üdvözlések Désen.** A Désen székelő hatóságok és hivatalok fejeinél a szokásos újévi tisztelegések az idén is megvoltak. Vármegyénk főispánjánál, mint a törvényhatóság fejeinél úgy a főispán személyével szemben, mint a végrehajtó hatalom fejevel, apostoli királyunkkal szemben szerencsekívánataiknak kifejezést adtak a hivatalfők az e célra kitett iv aláírásával. A királyhoz a rendes módon a m. kir. kormány közvetítésével fog eljutni az újévi üdvözlés.

— **Főpásztori körlevél.** Majláth Gusztáv Károly gróf r. kath. püspök XIV. számú körlevelében megemlékezik a kassai vértanúk boldoggá avatásáról, mely tudvalevőleg nyilvánosan és ünnepélyesen 1905. január 15-én Jézus szentséges nevének ünnepén fog megtörténni. A főpásztor többféle rendelkezést is tesz, hogy ezen a napon egyházmegyéjében mikép ünnepeljék meg ezt a nagy napot. Elrendeli továbbá, hogy ezentul a papság intenciós könyvet vezessen, hogy evidenciában legyen tartható minden intenció, ami főleg az elhalálozásoknál fontos a kötelezettség szempontjából. A főpásztori körlevél személyi hírek közzétételével végződik.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** A vármegye közigazgatási bizottsága január havi rendes ülését 9-én d. e. 10 órakor tartja.

— **A történelmi társulat választmányi ülése.** A szolnok-dobokavármegyei történelmi társulat igazgató-választmánya január hó 5-én d. e. 10 órakor tartotta meg választmányi ülését, melyen a rendes folyó ügyek intéztettek el.

— **Az „ex-lex“-re vonatkozó elvi jelentőségű határozatok.** A közigazgatási bíróság az „ex-lex“-re vonatkozó elvi jelentőségű határozatokat hozta: 1. Az ex-lex alatti bélyegrovíditás miatt felemelt illeték nem követelhető. — 2. Az ex-lex alatt kézbesített fizetési meghagyásokra vonatkozólag, az 1896. évi XXVI. t.-cz. 31. §-ában megállapított 8 napi határidő nem a fizetési meghagyás kézbesítésétől, hanem az 1904. évi IV. t.-cz. életbelépésétől (1904. évi márczius hó 30.) számít. — 3. Az ex-lex előtt esedékessé vált illeték után a késedelmi kamat az ex-lex időtartamára is jár. — 4. Azok után az illetékek után, amelyekre nézve a fizetési meghagyások az ex-lex alatt kézbesítettek, csakis az 1904. évi április hó 29-étől kezdve jár a törvényes késedelmi kamat. — 5. Jegyző az ex-lex alatt is köteles a marhaleveleken levő bélyeget átírni, különben jogosan sújtható bírsággal. — 6. Az illetékekezelési törvényben megállapított felebezési határidők az ex-lex alatt is kötelesek.

— **Szolnok-Dobokavármegye állategészségügye.** Ragados száj- és körömfájás: betleni Felsőpusztaegres 11 u.; csákögorboi Aranymező 4 u.; kékesi Dellőapáti 2 u.; nagyilondai Kabalapataka 2 u., Keeskés 2 u. Sertésvész: hetleni Betlen, Szászszegő 7 u., Szászszentjakab 8 u., Szeszárma 5 u.; kékesi Buza, Kapor, Kékes, 2 u.; magyarláposi Kiskörtvélyes, Kohpataka 2 u., Láposdebrek 7 u.; nagyilonda Kabalapataka 8 u.

— **Szamosujvár helypénzszedési joga.** Szamosujvár városa a december 28-án megtartott újabb árverésen a helypénz, behozatali és követet vámot 18.400 koronáért adta ki Dux Rezsőnek, a mi 1300 koronával jobb eredmény, mint az előbbi árverés eredménye. Természetes, csak egy évre adattak ki ezen jogok, mivel ha az új tarifa életbe lép, sokkal magasabb összegért kiadható a helypénz behozatali és követet vámzési jogozat, sőt a legutóbbi közgyűlésen egyik lelkes városi polgár Novák Lajos képviselő-testületi tag, 22000 korona bérösszeget már biztosított is a városnak.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság.** Mult hó 27-én reggel 7 óra tájban Román György vasuti pályáor felesége Szamosujvárnémeti és Szamosujvár között a vasuti vágányon a szamosujvári távjelző közelében egy emberi hullát talált, mely a feltalálás idejében még nem volt megmeredve, ami tehát arra vall, hogy halála nem rég következett be. Amint a pályáor felesége jelentést tett az esetről, első pillanatban mindenki azt gondolta, hogy a szerencsétlen embert a vonat ütötte el. A szamosujvári csendőrség és rendőrség által azonnal foganatosított vizsgálat után azonban színtelen kétségtelen, hogy az illető bűntény áldozata lett. A vizsgálat megállapította, hogy az elhunyt azonos Bátor Bánffy Albert bonczhidai birtokos Zsulán Vaszi nevű lovászával, ki előtte való nap egy marháját eladni jött Szamosujvárra; délután a „Korona“ vendéglőben mulatott egy bonczhidai ember társaságában. A vizsgálat a halottat teljesen pénz nélkül találta, a mely körülmény arra vall, hogy a marha árát a szerencsétlentől ellopák, s utravalóul főbe is verték. — Nehéz fejsebével aztán a vasuti vágányig még elbotorkáztott, hol azonban eszméletét veszítve, összeeshetett. Nincs azonban kizárva az sem, hogy már holtan fektették a vágány közé, hogy úgy lássék, mintha

kiejtette kezéből fanyelű horgát, amivel a gondolat a traghetthőhöz húzta.

Sietett.

A templom koldusai megsüvegelték. A bőrajtót félrevonták.

Sietett egyenesen a jobboldali oltár felé. A legszebb velencei asszonyhoz: Santa Barbarához. Bibor a ruhája.

A fején diadém.

A kezében pálma.

De az arcz — az arcz! Egy szentté avatott velencei szépség. Nem szenvedélytől izzó, nem lángragyujtó, nem a dél forró leánya. Kék szemében sejtelmes ígézet, gömbölyű arczán a szelidség, bája boldogító, lelketmámorító mosoly. És a termete... egy hős istennő. Hatalmas és mégis olyan lágy, olyan nőies. Főnséges nyugalom, mely édes sejtelmekbe ringatja a lelket...

Ilyen Santa Barbara, a fegyvergyár tűzérsgének védőszentje.

*

Sokaig, sokaig nézte, csodálta, bámulta.

A templomban mély csönd volt.

De jól hallotta, hogy a szive egész szabályosan, rendesen dobog: kip-kop, kip-kop. Velencei legszebb asszonya nem zavarta meg a szive dobogását.

Kék szemében sejtelmes ígézet. A termete egy hős istennő. Alakjának főnséges nyugalma... de ő a dél forró leányát kereste: izzó szenvedéllyel, lobogó lánggal, szikrázó tűzzel... Neki élet kell... élet... élet...

Odakünn pedig a levegőben tavasz volt... És a nap ragyogott...

Zöld smaragdban csillogott a laguna... És vidám női kacagás hallatszott egy palota nyitott ablakából.

Itt volt az élet, a nevető, mosolygó, ragyogó élet.

A szive pedig vigan dobogott: kip-kop.

Mikor a torre del Orologio bolthajtásos átjárója alatt kifordult a Márk-térre, fönn a toronyban a mörök éppen tizenegyet ütöttek.

Önkénytelenül a kronométere után nyult.

Tíz óra huszonötperczet mutatott.

Mi ez?

A füléhez emeli... Lehetetlen... Az ő hies kronométere, mely már százharmincz év óta van a család birtokában, megállt. Ez, családi hagyomány szerint, nagy szerencsétlenséget jelent! Egy pillanatra úgy érzi, hogy most már a szive sem kegyeg többé.

Sietett vissza a Merczeriába, a legelső óraművészhez.

*

Alacsony, kis üvegajtón nyitott be.

Mikor belépett, még sötét volt. Hiszen ennek a szűk utcának soha sincs napja. De hirtelen kivilágosodott a kis boltcska egy villamos gomb érintésére. És a sok aranyékszer csillogott a villamos fényben, mint egy mesebeli kincstár.

És amint a kápráztató fényben körültekint, újabb csoda vár reá.

Ott áll előtte Santa Barbara.

Bibor a ruhája. A hajában diadém. Kék szemében sejtelmes ígézet, gömbölyű arczán szelidség bájai. A termete egy hős istennő. Csakhogy ezek a kék szemek kigyuladnak és szikrázik bennök a szenvedély. Mosolygása ésbontó és lángragyujtja a vért. Minden tagja él, mozog. Az ajka piros, mint a pipacs virága és a csók édes gyönyöre remeg rajta.

Oh Palma Vecchio, milyen kontár vagy te! Látod, itt van az élet, a nevető, mosolygó, ragyogó élet...

*

Santa Barbara a bűbajos órásné megígérte, hogy a kronométer pár nap múlva rendben lesz. Ismét pontosan fog járni.

De midőn az ifju a fényes boltból kitántorodott, érezte, hogy a családi hagyomány már beteljesedett rajta. Nagy baj érte. Valami csodálatos ígézet vett rajta erőt. Polyvást őt látja. Santa Barbarát.

Bibor a ruhája, a hajában diadém. Kék szemében sejtelmes ígézet...

Barangolt az utcákon, csak őt látta.

Nézte a precuriatiák csillogó kirakatát. Csak őt látta.

Megállott a csodaszép madonnák előtt. Mindig csak őt látta... A levegőben benne volt a tavasz lehelle. A lelkében is tavasz, ifjuság volt.

És Santa Barbara olyan szép volt, olyan ígéző...

*

Mindennap ott járt, mindenféle ürügyek alatt, az óraművesnél.

Santa Barbarát mindig szebbnek találta.

Az óraműves asszony rápazarolta mosolyának minden ígézetét és édes sejtések rózsás kódéval hódította el a lelket.

Őt nap múlva elkészült a hies kronométer.

Füléhez vette. Olyan pontosan, szabályosan verte: kip-kop, kip-kop.

De mikor kifordult a kis alacsony órásboltból, úgy érezte, hogy lelkében vége a harmóniának és hogy a szive nem tart már lépést a hies kronométerrel.

Annak dobogása nem volt már többé szabályos, nem volt többé rendes.

Olyan volt, mint a félrevert harang, mikor tűzveszedelem pusztít.

a vonat gázolta volna el. A vizsgálatot úgy a csendőrség, mint a rendőrség erélyesen folytatja. A hullát a vizsgálóbíróság felboncoltatta.

— **A József főherceg szanatorium egyesület** Budapesten a királyi bérházban vonzó kiállítást rendezett azon nyereségtárgyakból, melyeket február 25-én föltétlenül ki fog sorolni. A kiállítást állandóan sokan tekintették meg. Ott csillog-ragyog tündérfényben a 22.000 koronás főnyeremény 635 brillant köve. Valóságos látványosság számba megy a 660 kötetből álló művészi kivitelű könyvtár, melyeknek szekrénye élénken dokumentálja, mire képes a magyar ipar. Mahunka Imre cs. kir. udvari szállító izlését dícséri. A Nimródok a vadászfőlszerelés iránt érdeklődnek. 730 nyereségtárgy hívja föl a jótékony szívek emberszeretét, siessenek egy sorsjegyet, melynek ára egy korona, venni, most a míg értékes nyereségtárgyak nyereségy-esélye biztatja őket, másrészt a népszanatoriumok alapjának gyarapítását eszközlik.

— **Szegény gyermekek karácsonya.** Mint minden évben, úgy az idén is részestültek ruhasegélyben a községi elemi iskolák és az óvoda szegénysorsu növendékei: És pedig: ruhának való kelmét kapott a kodor-utcai leány-iskolában: Szilágyi Kata, Martonos Róza, Szokoli Erzs, Bóra Jolán, Tóth Ilka, Szénási Róza, Urbányi Erzs, Pál Mária, Hirs Lenke, Hirsenhaut Berta, Salamou Regina; a mulatói vegyes iskolában: Szombatfalvi Eszti és Juszti, Mátis Emma és Kata, Kántor Erzs és Kata, Gyarmati Zsuzsa, Ecsedi Ilona, Kókai Róza, Boldizsár Juli, Gombár Emma, Szilágyi Irma és Anna; az óvodában: Drab Aranka, Dombor Lujza, Páva Gizella, Kánya Eszter. Lábbelit (1—1 pár cipőt) kaptak a kodor-utcai leány iskolában: Jakab Matild és Szilágyi Juli; a mulatói vegyes iskolában: Székely Erzs, Székely Anna, Boldizsár Kata, végül ugyancsak a mulatói vegyes iskolában kapott Sándor Zsuzsa egy kendőt és Pávai György egy rend ruhát. — A ruhasegély beszerzése fedezetet nyert egyrészt a néhai Róth Pál nevét viselő kegyes alapítvány kamataiból, másfelől pedig egy kegyes adakozó 10 K. és Szilágyi Jánosné 1 korona adományából. — Fogadják érte a tantestület és a segélyezettek hálás köszönetét. *Daday István*, igazgató.

— **Tánczestély Betlenben.** A bethleni székelly társaság január hó 7-én a Casino helyiségében zártkörű tánczestélyt rendez.

— **Körözött tolvaj.** Kohn József szamosújvári főrabbi házában a napokban nagy házi estélyt rendezett, melyre többek között „hivatalos” volt Felszner Dávid 21 éves kereskedőségű is. A társaság a legkedélyesebb hangulatban fesztelező mulatott és Felszner Dávid ugyancsak hevesen kurizált a hölgyeknek, de különösen a háziaszszonynak, a kinek leóten-nyomon sarkában volt és mig tracscolásával lefogalta az asszony figyelmét, egészen felhasználta a kínálkozó alkalmat is és egy éjjeli szekrényen fekvő női aranyórát, hosszú lánczával együtt egy bravuros mesterfogással a saját zsebébe tüntetett el. A lopást a házi asszony csak másnap vette észre, a mikor Felszner Dávid már Kolozsvárra jött s az aranyórát lánczostól 64 koronáért elzalogosította egyik zálogházban, hol a rendőrség detektívjei ezt meg is találták. Felszner Kolozsvárról tovább szökött s most köröző levelet adtak ki ellene.

— **Karácsonyfa és pásztorjáték Magyarlápón.** Lélekemelő ritka szép pásztorjáték folyt le Magyarlápón, a róm. kath. iskolában, karácsony első napján. A nagy iskolatermet, melynek egy részét a felállított színpad foglalta el, zsufolásig megtöltötte az érdeklődő közönség. A pásztorok: Osztián Kálmán, Fülöp György, Breuer Pali, Kovács Jenő, Takar Pali egészen és élethűen játszottak szerepeiket, nemkülönben Zsentye Viktória Szűz Máriát, Szász Dani Szent Józsefet, Beszenszki Annus és Róza az angyalokat meghatóan ábrázolták. A közönség érdeklődését teljesen kielégítette a szép pásztorjáték s a kis szereplők különösen Beszenszki Annus és Róza, valamint Zsentye Viktória tapsot arattak. A játék végeztével Miklós Albert plébános üdvözölve a megjelenteket, a karácsonyi szokásokról és a karácsonyfa eredetéről szép beszédet mondott. A beszéd végeztével a karácsonyfa kiosztása következett, mely alkalommal számos szegény gyermek részesült ruhasegélyben. A pénzbeli adományokért, melyekkel a kiosztott ruhákat vásárolták, a magyarlápói róm. kath. közönségnek hálás köszönet adóztatik, ez uton is, szegény gyermekek részéről. Az ünnepély, illetve játék sikere Miklós Albert plébános és Bereczky László ig. tanítónak köszönhető, kik fáradságot nem

ismerő buzgalmukkal heteken át tartott próbaelőadásokkal gyakoroltatták be a kis gyerekekkel szerepeiket.

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Sz. 6515—904. tlkvi.

Árverési hirdetmény.

A dési kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rusz Péter lui Gavrilla végrehajthatónak Bájász Dumitru lui Juon révkolostori lakos végrehajtást szenvedő ellen 200 korona és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést végrehajtást szenvedő ellen elrendelte, s meghagyja a keblti telekkönyvi irodának, hogy az árverést a révkolostori 4 és 135. tjkönyvekbe jegyezze fel.

Minek folytán a dési kir. törvényszék ke-reületében fekvő, s a végrehajtást szenvedő Bájász Dumitru, továbbá az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §. értelmében még társtulajdonos Gále Juli nevén is lévő, révkolostori 4. tjkvben A. + 1. rendszám 58/1. 59. helyrajzi sz. a. 338 kor., 135. tjkvben A. + 1. rendszám 1851/1. 1851. a/1. helyrajzi sz. ingatlan 238 korona megállapított kikiáltási árban 1905. évi január hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Révkolostor községében Dr. Bárbul Kelemen ügyvéd, vagy helyettese közbejövetele mellett megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne; az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 20 nap alatt, a második, harmadikat ugyanazon naptól számítandó 40, illetőleg 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény mellett az 1881. évi december 6-án 39425. számú szabályrendeletben előírt módon a dési kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék telekkönyvi irodájában és Révkolostor község előljáróságánál tekinthetők meg.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól. Dés, 1904. évi október hó 6-ik napján.

Hersényi,
kir. törvényszéki bíró.

Sz. 5727—904. tlkvi.

1—3

HIRDETMEY.

Hosszúmező és Gyurkapatka község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított, s ezzel egyidejűleg azon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t.-cz., az 1889. XXXVIII. t.-cz. és az 1891. XVI. t.-cz. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, nemkülönben Paptelke községre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokos tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás fogantatosított.

Ez azon felhívással tétetik közzé, hogy:

1. mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15 és 17. §§-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5 és 6. §§-ában és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a 1. pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlesek érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1905. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújt-sák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható zá-

ros határidő eltelte után indított törleési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16 és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbinak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleg birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az 1905. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújt-sák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő le-telte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. mindazok, akik az 1. és 2. pontban elő-irt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által, Hosszúmező és Gyurkapatka községekre nézve a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármily irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdon-jog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbe felszólalásukat tartalmazó kérvény-üket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1905. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag nyújt-sák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármennyű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett, bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szer-zett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azon felek, kik a hitelesítő bizottságnak, illetve kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredeti-eket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Csákigorbón, 1904. évi december 7-én.

Medzihradszky,
kir. albiró.

A „NEMZETI” vendéglő

1905. évi május 1-től

több évre kiadó.

1—4 Értekezhetni lehet:

Id. Hering Jánossal

Kossuth Lajos-utca 44. sz.

Uj mosóintézet Désen.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy Désen, Széchenyi-tér 9. sz. alatt (Demeter Béla házában), a mai kornak megfelelő és ujonnan berendezett

mosó-intézetet

nyitottam. Midőn még azon körülményre felhívom a n. é. közönség b. figyelmét, hogy képzettségemet a fővárosban szereztem meg és ezáltal a legkényesebb igényeknek megfelelni képes vagyok. — A fehérneműkhöz levő rozsdá- és befőtt-pecséteket felelősség mellett kitisztítom. A n. é. közönség pártfogását kérve tisztelettel

2—12

Eisikovits Regina.

Gyors és pontos kiszolgálás.

Demeter és Kiss könyvnyomdája

Désen, Rákóczi-tér 5. sz.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

„AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZÜ-TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.”

PÉNZ váltó nélküli betáblázásra.

Kölcsön 5¹/₂ és 6% kamat mellett kapható földbirtokokra és városi bérházakra.

Törlesztéses kölcsön földbirtokra és városi bérházakra

a következő föltételek mellett kapható:

Földbirtokra:	Városi bérházakra:
15 évi törlesztéssel 100 frt után *9 frt 70 kr.	18 évi törlesztéssel 100 frt után *9 frt 10 kr.
20 „ „ „ „ 8 „ 35 „	27 ¹ / ₂ „ „ „ „ 7 „ — „
25 „ „ „ „ 7 „ 40 „	32 „ „ „ „ 6 „ 42 „
30 „ „ „ „ 6 „ 58 „	41 „ „ „ „ 5 „ 92 „
35 „ „ „ „ 6 „ 45 „	45 „ „ „ „ 5 „ 98 „
50 „ „ „ „ 5 „ 32 „	

* Évi kamat és tőke fejében fizetendő törlesztés.

1—52

Bővebb felvilágosítás a megbízott irodájában.

Levélbeni felvilágosításnál kéretik
20 filléres válaszbélyeget mellékelni.

Altörjai Mike Kálmán,
Dés, Kossuth Lajos-utca 33.

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító társaság

a világ összes életbiztosító társaságai között az

= első helyet =

foglalja el úgy a kötvénytulajdonosoknak teljesített fizetéseket illetőleg, melynek összege

3.268.000,000 frankot,

valamint biztosítéki alapja tekintetében is, mely

2.081.977,521-55 frankot

tesz ki. Az érvényben lévő élet- és járadék-biztosítások összege 1903 december 31-én

7.500.923,900-57 frank.

Magyarországi vezérigazgatóság:

Budapest, VI. Andrassy-út 20.

Szolnok-Dobokamegyei főügynökség:

Ordentlich Mór

bornagykereskedőnél és likörgyárosnál DÉSEN,

ahol a díjfizetések is teljesíthetők. 3—3

Szám: 10758/AIV—1905.

Pályázat

Szamosvölgyi vasút részvénytársaság.

Az 1905. évben az alább csoportonként felsorolt anyagok és szerszámok lesz szükségünk. Ezeknek szállítását zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján kívánjuk biztosítani.

A csoportokba felsorolt anyagok és tárgyak a következők:

I. Csoport. Erdei termények, faipar cikkek. Luczfenyő és palló erdei vagy feketefenyő-palló, műhelyi célra való tölgy-műfa, kőris, körte és nyárfa-palló, vasalt taliga, vízveder és kád, portárcsa, czirok-seprű, papirkosár.

II. Csoport. Üvegárúk. Egyszerű, kettős szolin, rubinvörös, smaragd-zöld, csont és homályos táblauvegek, vizállást mutató, lámpahenger üvegek, lámpaernyő és kocsitető lámpacsésze.

III. Csoport. Fonott, szövött árúk, textilipar árúcikk. Lámpabelek, csepu, kender, gyapot hulladék, gyapot és gyapjufonal, czérna, portör-rülő kendő, fehérítettlen, vastagszáru és függönyvászon, jelzőszáló szövet, kenőpárnák, istráng, kenderkötél, varró és kötőszineg.

IV. Csoport. Bőrneműek. Kidolgozott juh és őzbőr, fényes bőr, ablakfelhúzó, karkötő, szelencze- és varrószíj.

V. Csoport. Ruggantya árúk. Tömítő lemez és szalag, vonóké-szülék, gyűrű, szelep, gőzfutási tömlő.

VI. Csoport. Olaj és zsírneműek. Olvasztott faggyu, stearin gyertya, égő repce, kő, vulkán, ásvány és hengerolaj, tömítő kenőcs, mosószappan.

VII. Csoport. Festőanyag, kencze és máz. Ásvány- és vegyi száraz festékek, lenolaj-kencze, terpentín, fillingup tapasz, bőr, előkészítő, koci és zománczfénymáz.

VIII. Csoport. Fémneműek. Sárgaréz bádóg, ólom és vont vörösréz cső, vörösréz rud, dárdany, ón, ólomzár.

IX. Csoport. Aczél- és vasneműek. Öntött angol szerszám és bes-semer aczél, katonaszállítási berendezésekhez való vasalások, aczél, fehér, tál, fedél és vaslemez bádóg, vasmenetű, anyás és szab. facsavar, csavarházak, mozdony, forraló és vízvezeteki cső, vas és aczélhuzal, útköző rud, tekeres rugó, hajtánykerék, alátét lap, sas és sodronyszeg, abroncs, bádóg és kazánszegecs, gömbölyű, lapos, rács és szögvas, sodrott szemű láncz.

X. Csoport. Kefekötő árúk. Mázoló, fénymázoló és kátrányos ecset, ruha és óras kefe.

XI. Csoport. Távirtdai anyagok. Callaud és Lechansche-féle elemek, szorító és összekötő csavar.

XII. Csoport. Rézneműek és bádógos árúk, fémipar cikkek. Lámpa-égők, lámpa alkatrészek, kőolaj fáklya, tölcser, veder, lakat, személy-kocsi felszerelések, pénzláda.

XIII. Csoport. Különböző anyagok, vegyszerek, sók és savak. Árnyék-szék csésze, kőszőrűkő, csiszoló por, papír és vászon, gyanta, kátrány, asbest lemez és zsinór, szivacs, csiszoló korong, tajtkő benzin, boris, bor-szesz, carbolineum, rézgálicz, szóda, carból, kén, só és salétromsav.

XIV. Csoport. Szerszámok és eszközök. Csákány, német-csavarhúzó, harapó és hegyes fogó, rud talpfa, központ és amerikai csigafuró, fű-rész, gyalu, kalapács, kapa, lapát, csavarhúzó, furókerep, emelő és bontó-rud, szekercze, véső, álló, tűzi csáklya, mérő szalag, hőmérő stb.

A fent elősorolt anyagok és szerszámokbani szükségletünket magában foglaló részletes kimutatás, az ország valamennyi kereskedelmi és iparkamarájánál, az országos iparegyesületnél, valamint igazgatóságunk anyagszerkezési osztályában megtekinthető és ezen utóbbi helyen, a költségek megtérítése ellenében megszerezhető. Az említett kimutatásban felvett mennyiségek, a tényleges szükségletet csak megközelítőleg fejezik ki, miért is az általunk a tényleg beálló szükséglet mérvehez képest, felemlhető vagy leszállítható.

A szállítás elnyerésére vonatkozó ajánlatok benyújtására nézve, a következők szolgáljanak irányadónak.

A hazai ipar pártolására való tekintetből megjegyezzük, hogy a hazai gyártmányok szállítására kiváló súlyt helyezünk és elsősorban azon gyárak és iparosok ajánlatát vesszük figyelembe, akik hazánkban önálló gyár vagy iparteleppel bírnak és mint ilyenek saját gyártmányukat ajánlják és azt szállítják. A közvetítő kereskedelemmel szemben ugyanezen elvet alkalmazzuk és főleg azok ajánlata számíthat figye-

lembe vételre, akik hazai gyárakból származó cikkek szállítására tesznek ajánlatot.

Az ivenként 1 koronás okmánybélyeggel ellátott ajánlat borítékba téve, lepecsételve és a borítékon ezen felirattal: „Ajánlat anyagok és szerszámok szállítására 10758—1904/A/IV. számhoz“ igazgatóságunknál Désen, legkésőbb 1905 évi február hó 5-éig nyújtandó be, vagy ide beküldendő.

Az ajánlat akár egész csoportokra, akár a csoportok egy bizonyos részére, külön-külön is tehető.

Az ajánlatban az ajánlott tárgy ára korona értékben, számmal és szóval kiírva, darab, méter, kilogramm, illetve köbméterenkénti egység szerint, a szamosvölgyi vasút egyik, az ajánlattevő által szabadon választandó állomásra (legcélszerűbben Kolozsvár, Apahida m. á. v., Zilah vagy Nagybánya átmeneti állomásokra) történő bérmentes szállítás mellett, ingyen csomagolás és minden engedmény nélkül nettó árakban számítva teendő ki.

Az ajánlatban kifejezetten felemlítendő, hogy ajánlattevő ajánlatával az a felett hozandó határozat közléséig kötelezettségben marad.

Az ajánlattal egyidejűleg, dési központi pénztárunknál, bánatpénz teendő le. A bánatpénz az ajánlott anyag mennyisége értékének 5%-a. A bánatpénz vagy készpénzben, mely nem kamatoz, vagy letétéskül általánosan elfogadott értékpapirokban teendő le. Pénzintézetek által kiállított betéti könyvek és külföldi értékpapírok bánatpénzül nem fogadtatnak el.

Bánatpénzt az ajánlathoz csatolni nem szabad. Ilyenekért felelősséget nem vállalunk.

A bánatpénz letételének megtörténte az ajánlatban megemlített ugyan, de az arról központi pénztárunk által kiállított letétijegy az ajánlathoz hozzá nem csatolandó.

A szállítás a szamosvölgyi vasútnál érvényben álló általános és részletes szállítási feltételekben előírt módzatoknak megfelelően teljesítendő. Ezen szállítási feltételek, igazgatóságunk anyagszerkezési osztályában megtekinthetők vagy ott megszerezhetők és pedig az előbbi példányokként 40, az utóbbi 20 fillér lefizetése mellett.

Oly tárgyak, melyeknek szállítására nézve részletes feltételek nincsenek, az iparban előforduló legjobb minőségben szállítandók.

A minták vagy rajzok szerint szállítandó tárgyak mintái vagy rajzai ugyancsak anyagszerkezési-osztályunkban tekinthetők meg vagy ott, az önköltségi ár megtérítése mellett, megszerezhető.

Az ajánlattevőről feltesszük, hogy úgy az általános, valamint a részletes szállítási feltételeket, nemkülönben a rajzokat és mintákat ismeri és ezeket magára nézve kötelezőnek tekinti.

Ezen kötelezettségnek az ajánlatban határozott kifejezés adandó.

Minden ajánlattevőtől megkivánjuk, hogy ajánlatában az ajánlott anyagok és tárgyak származási és gyártási helyét megemlítsen és ha az hazai származású szállítás esetén ennek valóságát kívánságunkra azon kereskedelmi és iparkamara által, melynek területéről az ajánlott anyag vagy tárgy származik, igazolni tudja.

A szállítást elnyert ajánlattevőnek a szállított és kifogás nélkül átvett anyagok és tárgyakért fizetendő összeget, szabályszerűen kiállított számla ellenében, az árú minőségi és mennyiségi átvételétől számított 30 napon belül, a szamosvölgyi vasút hivatalnokai, altisztjei és szolgálai nyugdíjalapja javára fordítandó 1% (egy százalék) levonásával, dési központi pénztárunknál, készpénzben fizetjük ki.

Fentartjuk magunknak azt a jogot, hogy az ajánlatok között — tekintet nélkül az árakra és az ajánlattevő által esetleg kikötött feltételekre — szabadon választhassunk, valamint azt is, hogy az egyes csoportokba foglalt különféle anyagok és tárgyak szállítását két vagy több ajánlattevő között megoszthassuk.

Ezen feltételektől eltérő ajánlatokat és azokat, amelyek a kitűzött határidő után érkeznek be vagy táviratilag tételnek, nem vesszük figyelembe.

Dés, 1904. december hó 19-én.

Az igazgatóság.